

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.III.35.254/2014/6.szám

A Kúria a dr. Kises Éva Ügyvédi Iroda által képviselt felperes neve felperesnek a alperes neve (alperes címe) alperes elleni mezőgazdasági támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. október 30. napján kelt 3.K.27.252/2013/4. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.252/2013/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000,- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az Állam és a felperes között létrejött mezőgazdasági földhaszonbérleti szerződés alapján 2012. február 29. napjától 2032. február 28. napjáig a felperes haszonbérletébe került a hrsz.-ú termőföld ingatlan, melyen a X2YCC-2-08 blokk 66. sorszámú parcellája fekszik. A felperes 2012. évre a fenti táblára vonatkozóan búza hasznosítási kóddal nyújtott be egységes támogatási kérelmet. 2010. és 2011. évekre ugyancsak búza hasznosítási kóddal került sor támogatási kérelem előterjesztésére az előző földhasználó részéről.

Az elsőfokú hatóság helyszíni ellenőrzés végzett, melynek eredményeként meghozott határozatában a felperes gazdaságában a kölcsönös megfeleltetési szabályoknak való meg nem felelést állapított meg, melyre tekintettel a 2012. támogatási évre 1%-os szankciót határozott meg. A határozat melléklete szerint a felperes a perbeli tábla tekintetében megszegte a vetésváltásra vonatkozó előírásokat, a meg nem felelés enyhe, kis mértékű és rövid távon helyrehozható.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd (a továbbiakban: alperes) a 2013. április 4. napján kelt 221/2150/5285/5/2012. iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Az indokolás szerint a felperes megsértette az egységes területalapú támogatások és egyes vidékfejlesztési támogatások igényléséhez teljesítendő „Helyes Mezőgazdasági és Környezeti Állapot” fenntartásához szükséges feltételrendszer, valamint az állatok állategységre való átváltási arányának meghatározásáról szóló 50/2008. (IV.24.) FVM rendelet (a továbbiakban: Rendelet1) 3.§ (2) bekezdésére figyelemmel alkalmazandó 1. számú melléklet 3. pont b) alpontjában foglalt két éves vetésforgóra vonatkozó előírást, mivel a perbeli táblán 2010., 2011. és 2012. támogatási évekre is búza hasznosítási kóddal került sor támogatási kérelem benyújtására. A szankció meghatározása a kölcsönös megfeleltetés körébe tartozó ellenőrzések lefolytatásával, valamint a jogkövetkezmények alkalmazásával kapcsolatos szabályokról szóló 81/2009. (VII.10.) FVM rendelet (a továbbiakban: Rendelet2) 5.§-a és 2. számú melléklete szerint jogszerűen történt. Az alperes hangsúlyozta, a Rendelet1 1. számú mellékletének 3. pontjában foglalt előírások az adott terület tekintetében határozzák meg a természetű növények fajtáját, ezért a vetésváltásra vonatkozó szabályok megtartását is a földterület vonatkozásában és nem a termelő tekintetében kell vizsgálni.

A felperes keresettel támadta az alperes határozatát, kérve annak bírósági felülvizsgálatát és ennek eredményeként az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését. A közigazgatási és munkaügyi bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az indokolásban felhívta a Rendelet1 3.§ (1), (2) bekezdését, 4.§ (1) bekezdését, 6.§ (1), (2) bekezdését, 1. számú melléklet 3. pont b) alpontját, a Rendelet2 5.§-át, 2. számú mellékletét, a mezőgazdasági, agrár- vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási törvény) 9.§ s) és t) pontját, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 205.§ (3) bekezdését, 277.§ (4) és (5) bekezdését, valamint a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§-át. Okfejtése szerint a hivatkozott táblán vetésváltás szabályai nem kerültek betartásra, a felperes azokat nem teljesítette, ezért vele szemben a Rendelet1 6.§ (2) bekezdésére figyelemmel szankciót kellett alkalmazni, mely jogszerűen került meghatározásra. A vetésváltás körében meghatározott jogszabályi előírásokat a földhasználónak kell betartania tekintettel a Rendelet1 4.§ (1) és (2) bekezdéseire.

Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, a vetésváltásra vonatkozó rendelkezéseket a gazdálkodó személyében bekövetkező változástól függetlenül érvényesíteni kell, így alaptalanul hivatkozott a

felperes arra, hogy a kérdéses tábla „előéletéről” információja nem volt és nem is lehetett. A hatósági ellenőrzés tárgyát nem a felperest megelőző földhasználó tevékenységének vizsgálata képezte, ezért alaptalan az ebben a körben kifejtett felperesi előadás. Abból, hogy a jogszabály a tábla előéletéről való információszerzést nem szabályozza, nem következik az, miszerint az új gazdálkodó a vetésváltásra irányadó szabályokat ne lenne köteles megtartani.

Ezt meghaladóan a felperes által megkötött földhaszonbérleti szerződés - figyelemmel a Ptk. felhívott rendelkezéseire is - lehetővé tette volna a felperes számára, hogy a tábla „előéletéről” a vele szerződő haszonbérbeadón keresztül szerezzen információt.

Nem foghat helyt az a felperesi érv, mely szerint személyére nézve még gondatlanság sem állapítható meg, ezáltal szankció vele szemben nem alkalmazható. Ugyanis az Eljárási törvény 9.§ t) pontja alapulvételével a vetésváltásra vonatkozó szabályok be nem tartására a felperes részéről gondatlanul került sor. Amennyiben a felperes kellően körültekintően jár el, tájékozódik, úgy elkerülhető lett volna a szankció alkalmazása.

A jogerős ítélettel szemben a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet annak hatályon kívül helyezése és a keresetnek való helyt adás iránt. Érvelése szerint az alperesi határozat és a jogerős ítélet sérti a Rendelet1 6.§ (1), (2) bekezdéseit, 1. számú melléklet 3. pont b) alpontját, és a Rendelet2 5.§-át, valamint 2. számú mellékletének 2. pontját.

Kiemelte, az irányadó jogszabályi rendelkezések nem szabályozzák azt az esetkört, amikor a gazdálkodó személye a vetésváltással érintett időszakban megváltozik és nem biztosítanak az új gazdálkodó részére olyan szabályozott, illetve intézményesített információ- szerzési lehetőségeket, amelyek igénybevételével a korábbi gazdálkodásra vonatkozóan a vetésváltásra irányadó előírások megtartásához szükséges információkat megszerezhetné. Ezzel összefüggésben nem származhat kára a jogi szabályozatlanságból. A Rendelet2 2. számú melléklete a szankciók alkalmazását szándékos vagy legalább gondatlan magatartáshoz köti, azonban a felperest nem terheli mulasztás, vétlensége megállapítható, ezért sem szándékos, sem gondatlan magatartást nem tanúsított, a szankció alkalmazása jogszerűtlen.

A felperes csatolta a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet Veszprém Megyei Területi Irodájához 2014. január 13. napján intézett beadványát és az arra adott választ. Eszerint a perbeli tábla korábbi használója az ... Kft. volt. A felperes megkeresésére a Kft. úgy nyilatkozott, hogy a terület a társaságnál semmiféle nyilvántartásban nem szerepel. A felperes okfejtése szerint a csatolt iratokkal megdőlt az a bírósági ítélet alapjául szolgáló feltételezés, hogy a felperes tájékozódhatott volna a korábbi földhasználó személye megállapítása tekintetében a szükséges

információk megszerzése érdekében.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Kúria a Pp. 275.§ (1) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló iratok alapján dönt, a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye. A legfelsőbb bírói fórum a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. Mindezek okán és a felülvizsgálati kérelem mellékleteként csatolt iratok a felülvizsgálati eljárás során nem értékelhetők.

A Rendeletl 4.§ (2) bekezdése szerint, ha jogszabály másként nem rendelkezik, az 1. számú mellékletben foglalt előírásokat a földhasználók gazdaságuk teljes területén kötelesek betartani a vonatkozó támogatás igénylése esetén. Az 1. számú melléklet 3. pont b) alpontja a vetésváltásra vonatkozó előírások között tartalmazza, hogy - többek között - búza egymás után két évig termesztethető.

A Kúria a perben felmerülő jogkérdésekről a Kfv.IV.35.111/2014/4. számú ítéletében már döntött. A Kúria jelen ügyben eljáró tanácsa mindenben osztja a másik tanács ítéletében írtakat, attól eltérni nem kíván.

Eszerint a Rendeletl 4.§ (2) bekezdéséből és 1. számú melléklet 3. pont b) alpontjából megállapítható, hogy a vetésváltásra irányadó szabályok az adott területre vonatkoznak, azokat nem lehet úgy értelmezni, hogy földhasználó-váltás esetén a két éves ciklusnak nem kell érvényesülnie. Egy ilyen jogszabály értelmezés a vetésváltás céljával lenne ellentétes.

A felperes a perbeli terület tekintetében 2012-től lett földhasználó, a vetésváltásra vonatkozó előírás már 2012-ben részét képezte a Rendeletl 1. számú mellékletének. Így a felperesnek, amikor búza termesztésbe kezdett, ismernie kellett a jogszabályok rendelkezéseit, az abban kitűzött célokat. A jogszabályi előírásokból egyértelműen következik a két éves vetésváltási ciklus, így a felperesnek a föld megvásárlásakor tájékoztatást kellett volna kérnie a korábbi években termesztett növényekről. Ennek elmulasztása vezetett oda, hogy a hatóság a kölcsönös megfeleltetési szabályoknak való meg nem felelést állapította meg. Jelen ügyben a hatóság nem mulasztott, ugyanis nem a hatóságnak, hanem a felperesnek kellett volna tájékozódnia a korábbi években termesztett növényekről annak érdekében, hogy a vetésváltásra irányadó szabályokat betartsa.

A 1122/2009/EK rendelet 73. cikk (1) bekezdése mentesíti a szankció

alól a mezőgazdasági termelőt, ha tényszerűen pontos információt nyújtott be, vagy másképpen bizonyítja, hogy nem vétkes. Jelen ügyben a felperes nem nyújtott be tényszerűen pontos információt akkor, amikor a 2012. támogatási évre kérelmet terjesztett elő, hiszen tényszerűen az a két éves ciklust követő harmadik - a jogszabályok szerint már nem támogatható - évre vonatkozott.

A felülvizsgálati bíróság egyetért az elsőfokú bíróság azon okfejtésével, mely szerint a jogerős ítéletben részletezett jogszabályi rendelkezések kellő körültekintés tanúsítása mellett lehetővé tették volna a felperes számára a tájékozódást, így elkerülhető lett volna a szankció alkalmazása, a felperes tehát gondatlanul járt el.

A perbeli jogviszonyra a Rendelet2 2.§-ára figyelemmel az Eljárási törvény 9.§ s) és t) pontját kell alkalmazni a szándékosság és gondatlanság fogalma körében. A fent kifejtettekre figyelemmel a felperes magatartása az Eljárási törvény 9.§ t) pontja szerinti gondatlan magatartásnak minősül, ezért vele szemben jogszerűen került alkalmazásra szankció figyelemmel a Rendelet1 6.§ (1) bekezdésére, valamint a Rendelet2 5.§-ára és 2. számú mellékletére.

A jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért a Kúria azt a Pp. 275.§ (3) bekezdését alkalmazva hatályában fenntartotta.

Az alperest hatósági ügyintéző képviselte, így részére felülvizsgálati perköltség nem jár.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdésére és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdésére figyelemmel a pervesztes felperest kötelezte.

Budapest, 2015. május 20.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Huber Gábor s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő